

Nr 237.

Godkänd av första kammaren den 23 maj 1928.

Godkänd av andra kammaren den 23 maj 1928.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen under fjärde huvudtiteln gjorda framställning om anvisande av medel till bestridande av kostnaderna för avskedsersättning åt övertaliga månadslönare m. fl. vid marinen jämte en i ämnet väckt motion.

(Statsutskottets utlåtande nr 126.)

Till Konungen.

Uti den till riksdagen den 4 januari 1928 avlåtna propositionen angående statsverkets tillstånd och behov under budgetåret 1928—1929 har Eders Kungl. Maj:t under fjärde huvudtiteln (punkt 86 av det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet över försvarsärenden för samma dag) föreslagit riksdagen att till bestridande av kostnaderna för avskedsersättning åt övertaliga månadslönare m. fl. vid marinen för budgetåret 1928—1929 anvisa ett extra förslagsanslag av 165,000 kronor.

Vidare har uti en inom riksdagen väckt motion (II: 92) hemställts, att riksdagen måtte jämte godkännande av en utsträckning av rätten till avskedsersättning för underbefäl vid marinen enligt av marinförvaltningen föreslagna grunder för budgetåret 1928—1929 till avskedsersättning åt övertaligt underbefäl, månadslönare m. fl. vid marinen anvisa ett extra förslagsanslag av 265,000 kronor.

I fråga om grunderna för utbetalning av avskedsersättning till underbefäl vid marinen har marinförvaltningen föreslagit, att jämväl avskedade korpraler, vilka hade försörjningsplikt mot anhöriga, borde komma i åtnjutande av sådan ersättning. Kostnaderna härför hava av marinförvaltningen beräknats till sammanlagt 100,000 kronor, varav 25,000 kronor för kustartilleriet, därvid förutsatts, att ett medgivande av nämnda art skulle erhålla retroaktiv tillämplighet.

Riksdagen har erfarit, att åtskilliga korpraler vid flottan och kustartilleriet, som erhållit avsked på grund av 1925 års försvarsbeslut och icke avlagt underofficersexamen, befinna sig i ekonomiska svårigheter.

Billighetskäl synas tala för att jämväl sådana korpraler vid marinen må kunna komma i åtnjutande av ersättning eller understöd under förutsättning dock, att de befinna sig i särskilt svåra ekonomiska förhållanden. Beslut om huruvida ersättning eller understöd av ifrågavarande slag bör lämnas nämnda beställningshavare torde böra fattas av Eders Kungl. Maj:t efter prövning i varje särskilt fall. Givetvis bör understödsbeloppet icke i något fall överstiga vad som skulle hava utgått, därest avskedsersättning enligt de i kungl. brevet den 10 september 1926 angivna grunderna för dylik ersättning för beställningshavare vid marinen vunnit tillämpning, och ej heller bör understödet utgå med högre belopp, än som skolat såsom avskedsersättning tillkomma furir av andra klassen vid armén.

I annan mån har riksdagen icke funnit anledning vidtaga någon jämkning i gällande grunder för avskedsersättning åt personal vid marinen.

På grund av vad riksdagen här ovan föreslagit, torde det av Eders Kungl. Maj:t äskade anslaget för avskedsersättning, 165,000 kronor, böra för budgetåret 1928—1929 höjas till 200,000 kronor.

Riksdagen får anmäla, att riksdagen i anledning av Eders Kungl. Maj:ts framställning och förevarande motion II: 92 till bestridande av kostnaderna för *avskedsersättning m. m. åt övertaliga månadslönare m. fl. vid marinen* för budgetåret 1928—1929 anvisat ett extra förslagsanslag av 200,000 kronor.

Stockholm den 23 maj 1928.

Med undersätlig vörndnad.